

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
X kadencja
Prezes Rady Ministrów
DSP.WPP.0640.99.2025

Warszawa, 7 lipca 2026 r.

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

przekazuję przyjęte przez **Radę Ministrów stanowisko** w sprawie przedstawionego przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej projektu ustawy

**- o Funduszu Rozwoju Technologii
Przełomowych (druk nr 1676).**

Jednocześnie informuję, że Rada Ministrów upoważniła Ministra Cyfryzacji do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych.

Z wyrazami szacunku

Donald Tusk

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

Prezes Rady Ministrów

Donald Tusk

DSP.WPP.0640.99.2025
Warszawa, 07 lipca 2026 r.

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

przekazuję przyjęte przez Radę Ministrów stanowisko:

- w sprawie prezydenckiego projektu ustawy o Funduszu Rozwoju Technologii Przełomowych (druk nr 1676).

Jednocześnie informuję, że Rada Ministrów upoważniła Ministra Cyfryzacji do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych.

Z wyrazami szacunku
Donald Tusk
/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

**Stanowisko Rządu wobec prezydenckiego projektu ustawy
o Funduszu Rozwoju Technologii Przełomowych (druk nr 1676)**

I. Proponowane w projekcie ustawy rozwiązania

Prezydencki projekt ustawy o Funduszu Rozwoju Technologii Przełomowych (dalej: „projekt” lub „F RTP”) zakłada powołanie państwowego funduszu celowego, którego zadaniem ma być wzmocnienie bezpieczeństwa państwa poprzez wspieranie polskiej nauki, administracji, gospodarki i społeczeństwa w rozwijaniu technologii przełomowych.

Zgodnie z projektem ustawy dysponentem Funduszu miałyby być minister właściwy do spraw informatyzacji. W strukturze Funduszu wyodrębnionych byłoby pięć subfunduszy: naukowo-badawczy, nowoczesnej administracji, bezpieczeństwa cyberprzestrzeni, edukacyjno-popularyzatorski oraz wsparcia innowacyjnej gospodarki. Projekt przewiduje coroczne zasilanie Funduszu z budżetu państwa w wysokości nie niższej niż 5 mld zł (w roku 2026, 2,5 mld zł), indeksowanej wskaźnikiem inflacji. łączny maksymalny limit wydatków na lata 2026–2035 wynosiłby 47,5 mld zł.

Projekt powołuje Radę Funduszu jako organ opiniodawczo-doradczy ministra właściwego do spraw informatyzacji, złożoną z szesnastu członków: przedstawicieli pięciu ministrów, Prezesa Rady Ministrów, trzech przedstawicieli organizacji przedsiębiorców, trzech przedstawicieli podmiotów systemu szkolnictwa wyższego i nauki oraz czterech przedstawicieli Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej. Wszyscy członkowie Rady Funduszu powoływani i odwoływani byłiby przez Prezydenta RP.

II. Ocena projektowanych przepisów

Rada Ministrów docenia znaczenie technologii przełomowych dla długofalowego bezpieczeństwa i konkurencyjności Rzeczypospolitej Polskiej. Wspieranie polskiej nauki, cyfryzacji administracji i innowacyjności gospodarki jest zgodne z celami polityki rządu. Niemniej jednak zaproponowane w projekcie rozwiązania budzą zasadnicze zastrzeżenia natury prawnej, finansowej i systemowej, które uniemożliwiają jego poparcie w obecnym kształcie.

1. Aspekty prawne

Projekt wykazuje szereg niezgodności z ustawą z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2025 r. poz. 1483, 1844 i 1846 oraz z 2026 r. poz. 426, 635 i 680), które podważają jego konstrukcję jako państwowego funduszu celowego.

Po pierwsze, art. 5 ust. 6 i 7 projektu zakłada finansowanie ze środków Funduszu kosztów jego obsługi, w tym kosztów promocji, oraz tworzenie odrębnego planu wydatków obsługowych. Tymczasem zgodnie z art. 29 ust. 5 ustawy o finansach publicznych, koszty obsługi państwowego funduszu celowego nieposiadającego osobowości prawnej, stanowiącego wyodrębniony rachunek bankowy, ponoszone są co do zasady ze środków części budżetowej właściwego ministra, a nie ze środków samego funduszu. Analogiczne zastrzeżenie dotyczy art. 10 ust. 4 projektu, który koszty funkcjonowania Rady Funduszu również lokuje w budżecie Funduszu.

Po drugie, art. 7 ust. 4 projektu posługuje się w odniesieniu do form wsparcia finansowego zwrotem niezamykającym katalogu „w szczególności”. Takie rozwiązanie prowadzi do nieuprawnionej elastyczności niedopuszczalnej w świetle zamkniętego katalogu form finansowania wynikającego z ustawy o finansach publicznych. Zapisów ustawy o finansach publicznych nie sposób interpretować szerzej niż wynikałoby z ich literalnego brzmienia. Wątpliwości budzi również art. 7 ust. 6, dopuszczający wsparcie o charakterze zwrotnym, bez wskazania jego wyraźnej podstawy w przepisach ustawy o finansach publicznych.

Po trzecie, przychody ze „środków finansowych z tytułu odsetek lub udziału w zyskach przedsięwzięć finansowanych przez Fundusz”, przewidziane w art. 9 ust. 1 pkt 4 projektu, mogą być identyfikowane jako przychody z inwestycji zwrotnych, które zgodnie z art. 29 ust. 11 ustawy o finansach publicznych, są ograniczone do udzielania pożyczek jednostkom samorządu terytorialnego. Projekt nie wskazuje podstawy prawnej dla tak rozumianej działalności inwestycyjnej Funduszu.

Ponadto projekt nie zawiera oceny skutków regulacji (OSR), co uniemożliwia rzetelną weryfikację skutków finansowych i ustalenie, które ze wskazanych w art. 9 źródeł przychodu np. wpływy z kar pieniężnych, nie stanowią już przychodów innych funduszy lub dochodów budżetu państwa.

2. Aspekty systemowe

Cele i planowane działania Funduszu pokrywają się z szeregiem istniejących i właśnie wdrażanych mechanizmów wsparcia. Realizowany przez Ministerstwo Funduszy i Polityki Regionalnej w ramach programu Fundusze Europejskie dla Nowoczesnej Gospodarki 2021–2027 Fundusz Wsparcia Technologii Krytycznych, którego całkowity budżet to niemal 4 mld zł, nakierowany jest na rozwój technologii krytycznych dla projektów badawczo-rozwojowych, które wnoszą na rynek wewnętrzny UE innowacyjny, najnowocześniejszy lub przełomowy element o znaczącym potencjale gospodarczym, a także dla projektów inwestycyjnych, które mają na celu budowę linii produkcyjnych i zakładów zwiększających strategiczną niezależność technologiczną i gospodarczą Polski i Europy oraz rozwój innowacji o kluczowym znaczeniu.

Powołanie kolejnego funduszu celowego o zbliżonym zakresie merytorycznym, bez przeprowadzenia analizy demarkacyjnej i bez przepisów przejściowych wobec istniejących instrumentów, stwarza realne ryzyko dublowania działań i rozpraszania środków publicznych.

W projekcie nie uwzględniono działań prowadzonych obecnie przez Ministerstwo Cyfryzacji, które opracowało Strategię Cyfryzacji Państwa, stanowiącą strategię dotyczącą informatyzacji w rozumieniu art. 12aa ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2025 r. poz. 1703 oraz z 2026 r. poz. 160), a także wdraża Architekturę Informacyjną Państwa i przepisy o Komitecie do spraw Cyfryzacji. Projekt pomija kompetencje Komitetu do spraw Cyfryzacji w zakresie opiniowania i monitorowania przedsięwzięć informatycznych o publicznym zastosowaniu (art. 17a ust. 1 pkt 3 i 4 ustawy o informatyzacji).

W lutym 2026 r. powołana została również Rada Przyszłości, która jest ciałem doradczym Prezesa Rady Ministrów, przygotowującym rekomendacje działań i rozwiązań wspierających dalszy rozwój Polski. Jednym z jej zadań będzie identyfikacja nowych silników wzrostu, opartych na innowacjach, kapitale ludzkim i własności intelektualnej. Skoncentruje się na skracaniu drogi od badań do produktu oraz na komercjalizacji i skalowaniu technologii w Polsce. W skład Rady Przyszłości weszli naukowcy, przedstawiciele biznesu oraz eksperci w takich obszarach jak sztuczna inteligencja, technologie kosmiczne, biotechnologia, technologie finansowe i zastosowania dual-use (mające zastosowanie wojskowe, jak i cywilne).

Powołana została również Rada ds. innowacyjności, która jest międzyresortowym gremium w zakresie koordynowania polityki innowacyjności realizowanej przez rząd, wpisanym w system administracji publicznej. Działania podejmowane przez Radę ds. Innowacyjności mają charakter koordynacyjny i służą koncentracji wysiłków i środków na zwiększaniu potencjału innowacyjności w Polsce. Do zadań Rady należy m.in. proponowanie działań na rzecz rozwoju, absorpcji, promocji i ochrony krytycznych technologii, rozumianych jako powstające oraz dostępne technologie, które mają zdolność istotnego oddziaływania na ważne interesy państwa, w tym bezpieczeństwo narodowe, wzrost gospodarczy oraz dobrobyt i spójność społeczną.

Mając na względzie powyższe, należy szczegółowo przeanalizować potrzebę tworzenia kolejnego gremium jakim będzie Rada Funduszu Rozwoju Technologii Przełomowych.

Wartym zaznaczenia jest również fakt, że projekt ustawy nie definiuje pojęcia „technologii przełomowej”, pomija odniesienie do zasad pomocy publicznej w rozumieniu art. 107 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz nie zawiera przepisów przejściowych wobec funkcjonujących już funduszy i programów wsparcia.

3. Aspekty finansowe

W przedłożonym projekcie proponuje się utworzenie kolejnego Funduszu celowego – FRTP. Podstawowym źródłem dochodów/przychodów tego funduszu będą środki pochodzące z budżetu państwa (wpłata z budżetu państwa) w latach 2026-2035 w łącznej wysokości 47,5 mld zł (bez uwzględnienia waloryzacji). Należy podkreślić, że wydatki budżetu państwa, jak i wydatki państwowych funduszy celowych, objęte są limitem wynikającym ze stabilizującej reguły wydatkowej (SRW). Oznacza to, że wydatki funduszu będą musiały być sfinansowane w wyniku rozdysponowania wolnej przestrzeni wydatkowej wynikającej z SRW i/lub repriorytetyzacji wydatków objętych limitem SRW.

Ponadto, należy zaznaczyć, iż Polska w lipcu 2024 r. została objęta procedurą nadmiernego deficytu (EDP) w wyniku działań rządu do 2023 r.

Konstrukcja przychodów Funduszu opiera się na niestabilnych i trudnych do przewidzenia źródłach, co podważa zasadę realności planowania finansowego. Ponadto, zaproponowana konstrukcja zmniejsza przejrzystość finansów publicznych (wzrost transferów

pomiędzy jednostkami sektora finansów publicznych – wpłaty z budżetu państwa na fundusz, możliwość przekazania części środków z Funduszu Szerokopasmowego funduszowi).

Należy również podkreślić, że założenie wpłat z części środków z Funduszu Szerokopasmowego, poza tym, że przeczy to idei tworzenia funduszy celowych to, może też osłabiać możliwości realizowania zadań, do których finansowania ten fundusz został powołany. Podobnie ocenić należy kolejne założone w art. 9 ust. 3 źródło przychodu, gdyż podać w wątpliwość należy racjonalność i ekonomiczne uzasadnienie dokonywania wpłat na fundusz celowy przez jednostkę będącą Państwowym Instytutem Badawczym, mogącym być zgodnie z zapisami art. 6 ust. 5 pkt 1 lit. a) beneficjentem Funduszu, a dodatkowo realizującym w ramach własnego statutu zadania wpisane wprost w założone cele Funduszu.

Skutki finansowe wynikające z wejścia przedmiotowej regulacji określone są począwszy od roku 2026 w wysokości 2,5 mld zł. Należy podkreślić, iż w obowiązującej ustawie budżetowej na 2026 rok nie zostały zabezpieczone środki na realizację zadań wynikających z wejścia w życie projektu, tj. finansowanie Funduszu Rozwoju Technologii Przełomowych. Tym samym brak jest środków ujętych w ustawie budżetowej na rok 2026 z przeznaczeniem na cele określone w projekcie. W projekcie nie wskazano jakie wydatki w budżecie państwa należałoby ograniczyć w celu sfinansowania tych wydatków.

5. Aspekty ustrojowe

Art. 26 projektu ustawy zobowiązuje Radę Ministrów do składania corocznie sprawozdania z działalności Funduszu Prezydentowi RP. Rozwiązanie to budzi wątpliwości konstytucyjne: Rada Ministrów ponosi odpowiedzialność przed Sejmem, a nie przed Prezydentem, toteż nałożenie na nią obowiązku sprawozdawczego wobec głowy państwa nie ma umocowania w Konstytucji RP.

Wątpliwości budzi również skład Rady Funduszu. Projekt przyznaje Prezydentowi RP cztery miejsca w szesnastoosobowej Radzie, a ponadto powierza mu wyłączne uprawnienie do powoływania i odwoływania wszystkich jej członków wraz z przedstawicielami ministrów wchodzących w skład Rady Ministrów. Rozwiązanie to wykracza poza standardy stosowane w analogicznych podmiotach realizujących zadania o charakterze naukowym lub badawczym, gdzie skład tworzą co do zasady przedstawiciele środowisk naukowych, społeczno-gospodarczych lub ewentualnie Rządu. Połączenie

honorowego patronatu z faktycznym wpływem na skład i funkcjonowanie organu zarządzającego funduszem celowym dysponowanym przez ministra rządu rodzi ryzyko upolitycznienia Rady.

III. Stanowisko Rządu wobec inicjatywy ustawodawczej Prezydenta RP

Rada Ministrów pozytywnie ocenia dążenie do wzmocnienia polskiego potencjału technologicznego i cyfrowego jako elementu bezpieczeństwa państwa. Polska dysponuje znaczącym potencjałem intelektualnym i instytucjonalnym, który wymaga konsekwentnego i dobrze skoordynowanego wsparcia finansowego.

Działania Kancelarii Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej mogłyby wspierać cele w ramach istniejącego systemu instytucjonalnego, w szczególności wzmocnić realizowaną przez Ministerstwo Cyfryzacji, Strategię Cyfryzacji Państwa, stanowiącą kompleksowy dokument strategiczny wyznaczający kierunki informatyzacji i transformacji cyfrowej administracji. Współpraca w ramach już funkcjonujących i projektowanych mechanizmów tj. Komitetu do spraw Cyfryzacji oraz programów zarządzanych przez wyspecjalizowane agencje pozwoliłaby na osiągnięcie zamierzonych celów bez tworzenia nowej, równoległej struktury instytucjonalnej.

Rada Ministrów jest otwarta na wypracowanie wspólnie z Prezydentem RP rozwiązań wzmacniających finansowanie technologii przełomowych w sposób spójny z obowiązującymi strategiami i istniejącymi mechanizmami wsparcia, z poszanowaniem konstytucyjnego podziału kompetencji oraz zasad prawidłowej techniki prawodawczej.

IV. Wnioski

Projekt ustawy o Funduszu Rozwoju Technologii Przełomowych w obecnym kształcie jest obarczony istotnymi wadami prawnymi wynikającymi z niezgodności z ustawą o finansach publicznych, nieprawidłowo określa dysponenta Funduszu wykraczając poza właściwość ministra właściwego do spraw informatyzacji, nie przeprowadza analizy demarkacyjnej wobec istniejących instrumentów wsparcia technologicznego, w tym w szczególności wobec istniejącego Fundusz Wsparcia Technologii Krytycznych realizowanego przez Ministerstwo Funduszy i Polityki Regionalnej w ramach programu Fundusze Europejskie dla Nowoczesnej Gospodarki 2021–2027 oraz

powołuje strukturę instytucjonalną, która ingeruje w konstytucyjny podział władzy. Projekt nie zawiera oceny skutków regulacji, co uniemożliwia rzetelną ocenę jego wpływu na budżet państwa i gospodarkę.

Biorąc pod uwagę powyższe, Rada Ministrów **negatywnie ocenia** prezydencki projekt ustawy o Funduszu Rozwoju Technologii Przełomowych (druk nr 1676) i wnosi o jego odrzucenie celem dopracowania i uspołnienia z działaniami prowadzonymi obecnie przez Rząd.